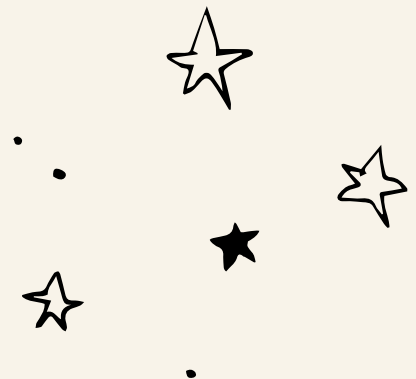

INHOUD

Introductie	5
Hoofdstuk 1 <i>We are eternal</i>	17
Hoofdstuk 2 <i>Building a new life</i>	37
Hoofdstuk 3 <i>The missing</i>	53
Hoofdstuk 4 <i>Tools</i>	81
Hoofdstuk 5 <i>Recommendations</i>	119

INTRODUCTIE

In de zomer van 2012 werd bij onze oudste dochter Kate acute leukemie vastgesteld. Het betekende het einde van haar fijne en mooie leven zoals ze dat kende. Het einde van ons zorgeloze jonge gezin en het begin van een behandeling die geen kind zou moeten hoeven doorstaan.

Op de laatste dag van mei 2013 beëindigde een bacterie tien maanden chemotherapie, een oneindige hoeveelheid naalden, beenmergpuncties en het verdriet van niet je leven kunnen leiden zoals je dat als achtjarige graag wilt. Kate klaagde nooit en droeg haar lot moedig. Heel af en toe zei ze dat ze haar oude leventje terug wilde. Op 31 mei overleed ze plotseling en totaal onverwacht aan de gevolgen van haar behandeling. Vlak voor haar negende verjaardag.

Voordat Kate ziek werd had ik een heel leuk leven met mijn man, drie gezonde, lieve kinderen, gezellige vrienden, onze ouders nog gezond en bij elkaar, er was weinig aan de hand en we hadden heel veel plezier. Het was een zorgeloos bestaan. Ik heb er regelmatig heimwee naar gehad.

Na het overlijden van Kate verlangde ik naar iemand in mijn leven met een eeuwenoude wijsheid. Iemand die kon luisteren naar mijn diepste

verdriet, mijn angsten, mijn verhaal. Bij wie ik kon huilen, mijn wanhoop kon tonen. Bij wie ik op adem kon komen, mezelf kon zijn als rouwende moeder, zonder die persoon af te schrikken met het tonen van mijn pijn.

's Avonds, als Kate's broertje en zusje lagen te slapen, was ik vaak heel moe en kwam het verdriet als hoge golven over me heen. Soms ging ik online op zoek naar troost. Er is veel geschreven over het verdriet van een overleden kind. Het meeste vond ik vrij zwaar. Maar zwaar was het al. Ook de beelden die veel worden gebruikt, de zonsondergangen enzo, vond ik deprimerend. Ik zocht licht, liefde, geruststelling, troost, inspiratie en schoonheid. Een ander perspectief voor dat zware verdriet en de dood. En eigenlijk een andere (beeld)taal.

Ik ging me verdiepen in het voortbestaan na de dood, wat daarover sinds mensenheugenis is gezegd, geschreven en gezongen. Las interviews met mensen die ook een kind (of meerdere kinderen) hadden verloren. En verhalen van mensen met een bijna-doodervaring. Waaruit bleek dat overledenen heel dichtbij kunnen zijn. En dat bijna niemand na een bijna-doodervaring terug wil keren in zijn lichaam omdat ze zich daar waar ze even waren geweest zo thuis en geliefd voelden.

De ontdekkingsstocht naar Kate en haar nieuwe wereld en alles wat we voor elkaar kunnen betekenen heeft mijn leven zin en vorm gegeven en blijft me elke dag opnieuw bezighouden.

Mijn zoektocht bracht me ook een nieuw beroep: in 2014 werd ik dj. Muziek is altijd belangrijk voor me geweest, alleen was ik me daar nooit echt van bewust. Totdat die een van mijn life savers bleek te zijn. Dit boek is in de tien jaar na Kate's overlijden ontstaan uit een sterke behoefte naar troost en een drive om niet als 'een afgestorven tak' door het leven te gaan. Vanaf het prille begin stond vast: we gaan er toch een mooi leven van maken. Voor onszelf en voor Kate.

Hoe te leven met groot verlies? Daar zijn eigenlijk geen echt pasklare antwoorden op. Maar je kunt hoop putten uit ervaringen van anderen. Human stories of hope zijn belangrijk. Daarom heb ik mijn ervaring en vondsten van de afgelopen jaren in dit boek gebundeld.

Alles wat mij heeft geholpen een betekenisvol, creatief en bewust leven op te bouwen staat in dit boek. Je kunt het van achter naar voor en van voor naar achter lezen. Of openslaan op de bladzijde waar je op dat moment het meest aan hebt.

La Vie en Rose is niet alleen voor ouders van een overleden kind. We komen allemaal op een punt in ons leven dat we ons oude leven zoals we het kenden achter ons moeten laten en een transformatie ondergaan. Bij scheiding, (tijdelijk) verlies van je gezondheid, het verlies van een dierbare, welke reden dan ook.

**MIJN FAVORIETE UITLEG VAN
LA VIE EN ROSE:**

**To look up at the stars
instead of in the gutter.
To see the beauty that
exists in life, even when
it is difficult to find.
Perhaps sometimes even
when it is not there.**

– Uit de miniserie Landscapers (HBO) –

**WE'VE GOT
TO LIVE
NO MATTER HOW
MANY SKIES
HAVE FALLEN**

**LOVE heals.
Heals and liberates.
I use the word love,
not meaning sentimentality,
but a condition so strong
that it may be that which
holds the stars in their
heavenly positions and
that which causes the
blood to flow orderly
in our veins.**

– Maya Angelou –

HOE HET ALLEMAAL BEGON

Kate

Ze werd geboren in 2004. Onze oudste dochter, zus van Pieter en Pam. Ze ging zingend door het leven. Totdat ze acute leukemie kreeg, vlak na haar achtste verjaardag. De behandeling zou twee jaar duren en haar beter maken. Na tien maanden chemotherapie stierf ze plotseling.

Je kunt een heel mooi boek, lied, film, kunstwerk of sprookje maken over Kate. Haar enthousiasme,

levenslust, creativiteit, haar zang en dans, haar liefdevolle karakter, haar prachtige groene ogen, haar aanstekelijke lach. Terwijl je dit boek leest, leer je Kate kennen. Ze is op elke pagina, ze is overal om ons heen. Ze heeft me de woorden gegeven, de wijsheid, de inzichten, het ritme, de eerste pagina en de laatste. Deze bundel is een co-creatie met haar. Dank je, allerliefste Kate. Sad to miss you, happy to be with you.